

ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ πολιτεία.

Αΐθωαι⊕ Δειπνοσοφίς. α. Ὡ-
νομάζετο δὲ παρὰ Τροϊζηνίοις, ὡς
φθισιν Ἀεισοτέλης ἐν τῇ αὐτῇ πολι-
τεία, ἀμπελ⊕ Ἀνθηδονία καὶ Ὑπέ-
ρειαὶ ἀπὸ Ἀνδρου πινός καὶ Ὑπέρου, ὡς
Ἀλθιφία ἀπὸ Ἀλθιφίς πινός, ἐνὸς τῆς
Ἀλφείης ὑποζώνων.

ΤΥΡΡΗΝΩΝ πολιτεία.

Αΐθωαι⊕ Δειπνοσοφιστῶν ὑπερ-
τῶ, Ἀεισοτέλης ἐν Τυρρηνῶν Νομί-
μοις, Οἱ δὲ Τυρρηνοὶ Δειπνοῦσι μὲν
τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῶν αὐ-
τῶν ἰματίῳ.

ΦΩΚΕΩΝ πολιτεία.

Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Στρωματ.
λόγῳ α. Ἐξήκесός τε ὁ Φωκέων τυ-
ρανν⊕ δύο δακτυλίους φορῶν γερου-
τευμένοις, τῶν φόφῳ τῶν πρὸς ἀλλή-
λοις διηδάνετο τοῖς κίμοις τῆς παρά-
ξεων. ἀπέθανε δὲ ὁμοῦς δολοφονηθεὶς·
καίτοι φρονημάτωντος τῶν φόφῳ, ὡς
φθισιν Ἀεισοτέλης ἐν τῇ Φωκέων πο-
λιτεία, ἀλλὰ καὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις
ἀνθρώπων ποτέ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ὀπισθοκαί πνές.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΦΙΛΙΠΠΩΙ.

Οἱ τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνον-
τες πρὸς ἀεργασίαν τῆς ἀρχ-
μῶν, καὶ ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' αὐτὸς ἀπὸ τῆς
φύσεως φρονηθεὶς [οὐ] τῶν ἀρχαῖς
ἐμπιστεύονται, ἀ μεταπίπτειν εἰσάσαν,
ἀλλ' ὅτι τῶν ἀρετῶν μέγα φρονοῦσιν,
εὐκὴ σφόδρα σοφῶς πολιτευόμενοι. ἐ-
δὲν γὰρ τῆς ἐν ἀνθρώποις βέλαιον καὶ ἰ-
χυρόν * οὐδ' ὁ μέγχι τ' ἐσπέρας ἦλι⊕
τιχία ῥοπή σωμαλλοιοὶ καὶ μεταφέ-

ρει, ποικίλλου τοῖς βίοις ἀπαντας,
καθὰ περ τραγωδίας ὑποκείσει τοῖς ἡ-
μετέροις κακοῖς ἢ φύσις μετασφιδά-
ζε). ἥπερ μὴ διεφείμεθα τ' ἀληθείας,
ὅτι πὴν ἄλλον τρόπον ὡσπερ τῆς ἐκ γῆς
φυομένων ἔχουσιν, καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀν-
δεῖν ποτέ συμβαίνει, καὶ τὰς ἀκμῆς ἐν
χρόνοις πρὶν ἀναλαμβάνομεν πολὺ
τῶν ἄλλων διαφέρειν. Διὸ περὶ μὴδὲ
τ' Ἑλλάδος τυραννικώτερον φρονησα-
σαι, μὴδὲ τοῖς λήμασι σιβαρώτερον· τὸ
μὴ γὰρ φροσπετίας ἐστὶ σημεῖον, τὸ δὲ
ὁμολογηθῆναι ἀβουλίας τεκμήριον.
Δεῖ γὰρ τοῖς νοῦν ἔχοντας τῆς διωα-
σεύοντων, μὴ δια τὰς ἀρχαῖς, ἀλλὰ δια
τῆς ἀρχῶν θανατῶζεσθαι· ἵνα τῆς τύχης
μεταπεσοῦσις, τῆς αὐτῆς ἐγκομίων ἀ-
ξιῶνται. τὰ δ' ἄλλα, δ' ἀπάπτε, ψυ-
χὴν πρὸς φιλοσοφίαν, σῶμα δὲ πρὸς
υἱεῖαν ἀγων καὶ ὀπμιελέμῳ⊕.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ.

Οἱ πολλοὶ τῆς φιλοσοφίας τὴν ἀερ-
γασίαν θεώϊσσιμον παρεσιδίασαν. ὡς
γὰρ ἀπὸ αὐτῶν εἰσὼειν χρείτος ἀμοιβὴ καὶ
δοσις πινέχει τοῖς τ' ἀνθρώπων βίοις,
τῆς μὴ διδόντων, τῆς δὲ λαμβανόντων,
τῆς δ' αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων. Διὸ
καλὸν καὶ δικαίον ἐστὶ, πάντας μὴ τοῖς
ἀτυχουῦντας ἐλεεῖν. οἶκτος μὴ γὰρ ἡμέ-
ρου ψυχῆς ἐστὶ σημεῖον· χαλεπότης δὲ
ἀπαυδέυτου· αἰχρῶν γὰρ καὶ χέτλιον
ἀρετῶν ἀτυχουῦσαν πειροῶν. ὅθεν ἐπα-
νῶ καὶ τ' ἡμετέρον γνώριμον Θεοφρα-
σον, λέγοντα τὴν χρείαν ἀμεταμέλητον
εἶναι, καὶ καλὸν καρπὸν φέρειν, τὸ παρὰ
τῆς ἀπαυδέυτων ἐπαυγον. Διὸ περ δεῖ
τοῖς νοῦν ἔχοντας τῆς ἀνθρώπων, εἰς
πολλοῖς ἀντὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν, νομίζον-
τας χρεῖς τ' ἀφρημίας ἐρανον πηγα τ' ἴτον